

tillæde, hvorfor Embedsstanden burde være lønnet højere her i Danmark end andre Steder, haaber jeg, at den høitærede Minister ikke vil tage mig det ilde op, at jeg betragter dette Spørgsmaal, som om det ogsaa var rettet til mig, og besvarer det for mit Vedkommende. Jo, det ligger i mange, meget vigtige Forhold. Naar man sammenligner vore Forhold med Forholdene i andre Lande, f. Ex. Spanien, hvor Klimaet er af den Bessaffenhed, at en Mand, der har spilst et Løg og noget tørt Brød dertil, er mæt — saa er det indlysende, at der kan man komme ud af det med meget Mindre end her, hvor der for at kunne holde Barmen, f. Ex. i et saa taaget Veir som idag, behøves noget Mere og Kraftigere end spant Løg og tørt Brød. Jeg troer, at der er Anledning til at betale Embedsstanden her noget højere end mange andre Steder. Hensynet til de klimatiske og andre Forhold, hvorunder vi leve, retfærdiggjør det.

Naar man, som jeg før antydede, bemærker, at der udenfor Salen findes mange urigtige Forestillinger om, hvad der her foregaaer, og en urigtig Opfattelse af, hvad vi forhandle og vedtage, saa ledes man hen til en Bestagelse over at de Referater til Bladene, der komme herfra, ere saa uheldige, som det vel er muligt. Jeg troer ikke, at jeg staaer ene med denne Formening; men jeg troer, at de Fleste, som her have talt, ville give mig Ret i, at det er saare sieldent, at et Foredrag er blevet gjengivet i Bladene kun nogenlunde rigtigt, og det viser sig — idetmindste efter min Erfaring — at saavel Folk i Hovedstaden som Folk, der komme hertil fra Landet, og som ikke have anden Kendskab til Folkethingets Forhandlinger end det, de saae af Bladenes Referater, have Forestillinger, som ere baade feilagtige og uberettigede, f. Ex. den, at Folkethinget skulde være ilde og uvenlig stemt imod Embedsstanden; en saadan Forestilling anseer jeg for at være høit urigtig, og jeg troer de Forhandlinger og navnlig den smukke Epifode angaaende en Embedsmands Pensionering, som vi have oplevet her i Gaar, har været et Bevis paa, at man ikke her er „gridsk“ paa Leilighed til at udtale sig imod Embedsmændene. Hellere ingen Re-

ferater end vilblevende. Jeg tillader mig ikke at faste nogen Skygge paa de Mænd, hvis Opgave det er, til Bladene at referere Forhandlingerne her i Thinget; deres Opgave er i og for sig vanskelig, og jeg veed meget godt, at de have en saadan Plads her i Salen, at de ikke kunne høre Alt, hvad der bliver sagt; men jeg troer, at man er berettiget til at fordre, at de ikke i deres Referater optage Andet, end hvad de virkelig have hørt, at de er blevet sagt.

Til disse Dtringer skal jeg indstrænke mig, idet jeg haaber og holder mig forvisset om, at det Lovforslag, som her foreligger, maa blive vedtaget, og vedtaget med stor Majoritet.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Jeg skal ikke have Noget at bemærke med Hensyn til den sidste Deel af det nu holdte Foredrag, der blev hørt med saameget Bisald, hvorimod jeg dog finder mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den første Deel deraf. Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, hentydede først til nogle Dtringer af en af Ministerne, og skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg ikke stændig hørte, hvad der i saa Henseende blev sagt, troede jeg dog, at det maatte kunde have Hensyn til nogle Dtringer fra min Side, især da den ærede Rigsdagsmand senere omtalte en Dtring af en anden Minister, nemlig min her tilstedeværende Collega. Jeg skal derfor kun med et Par Ord omtale min Opfattelse af denne Lov, og af den anden, som dermed staaer i Forbindelse, hvorved jeg antager, at de Bemærkninger, der bleve fremførte, hvis de have hørt Hensyn til min Opfattelse af Sagen, ville blive besvarede. Den ærede Rigsdagsmand begyndte med at sige, at man maatte antage, at den nu foreliggende Lov i det Wesentlige vilde kunne afhjælpe, hvad der ved Sagelovene tilsigtedes afhjulpet (Blixe u- i nete: Det har jeg ikke sagt). Ja, bleve disse Udtryk ikke brugte, var det dog noget Lignende. Men det er dog ikke ganske det, der kan være Meningen med det foreliggende Lovforslag, og det er under alle Omstændigheder ikke afveien, at det bliver bemærket, at hvorvel Ministeriet naturligtvis